

ver placeret på et plejehjem sammen med mennesker, der måske enten er demente eller meget svage.

Dette giver ikke de yngre handicappede noget menneskeligt fællesskab. Det er samtidig urimeligt over for de svage ældre, især de minimum 4.000, der står på venteliste til plejehjem. Ældre Sagen siger, at tallet måske nærmere er 8.000 ældre, der står på venteliste til plejebolig. Det er urimeligt over for dem, at pladsen optages af nogle, der slet ikke hører til på disse institutioner eller i disse boliger.

Der er, siden vort forslag blev behandlet, taget forskellige initiativer og lad os nu håbe, at der kommer skub i byggeriet af nye boliger til de yngre handicappede. Jeg kan sige, at det er et problem, som Kristeligt Folkeparti tager meget seriøst, og jeg kan da også tilføje, at vi faktisk på vores finanslovsforslag for 2002 har afsat et beløb til byggeri af nye handicapboliger.

Enhedslisten vil lovgive om retten til botilbud for de yngre handicappede, men det får vi jo desværre ikke flere boliger af. Men via forskellige ordninger må det gøres muligt, og man må motivere og give incitamenter til at bygge flere boliger til yngre handicappede.

Lov nr. 1256 fra december 2000 har ministeren nævnt, og den skulle så sammen med øvrige initiativer, som bl.a. ministeren også nævnte, sætte turbo på byggeri af boliger til yngre fysisk handicappede. Der er dog langt igen op til de 2.300 yngre handicappede, der har brug for en bolig, så det er meget positivt, at ministeren vil følge sagen tæt, men der skal nok mere til.

Om et retskrav kunne hjælpe på sagen, er måske rigtigt, men vi er ikke sikre på det, for det får vi jo ikke flere boliger af. Men bygges skal der, og ligesom fru Karen J. Klint vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti meget gerne deltager i en diskussion om denne sag, og om, hvordan den kan fremmes bedst muligt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for bemærkningerne til forslaget. Det glæder mig, at alle er enige om, at der skal gøres noget på området. Jeg bemærkede også med glæde, at ministeren vil følge området meget tæt og vil fastholde kommunerne på, at der skal bygges.

Som flere har været inde på, er det foreløbig ikke blevet til særlig mange projekter rundt om i kommunerne, men der sker forhåbentlig noget nu. Ellers skal der nok være nogle her, der vil vide at holde fat i området, og det vil vi også meget gerne være med til.

Så er der flere, der har været inde på, at fordi der nu er de her initiativer i gang, er det ikke nødvendigt at lave et retskrav. Fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti sagde, at der jo ikke kommer flere boliger, fordi man giver et retskrav på at komme til at bo blandt jævnaldrende.

Det er selvfølgelig rigtigt, at fordi vi vedtager en lov i Folketinget, kommer der ikke automatisk en række nye boliger rundt om i landet. Men man kan jo, når der er et retskrav, henvide til, at så skal der bygges, og man kan jo, når man vedtager loven, lave en tidsplan for, hvornår retskravet skal træde i kraft, og hvordan man sikrer, at det så også er muligt at leve op til det retskrav. Hvordan sikrer man, at der er de fornødne boliger rundt om og herunder, hvor mange boliger er det så, der skal bygges de forskellige steder?

Kl. 17.20

Flere, blandt andre fru Margrethe Vestager fra De Radikale, var inde på, at man ikke har noget endeligt overblik over konsekvenserne, og derfor ville man ikke støtte forslaget.

Vi vil da gerne være med til under udvalgsbehandlingen at stille en række spørgsmål, så vi præcist får afklaret, hvor stort behovet er i dag, hvad det vil koste, og hvad konsekvenserne vil være af at give et sådant retskrav.

Vi er selvfølgelig også enige i, som blandt andre fru Margrethe Vestager og også flere andre var inde på, at der skal ske en konkret individuel behandling af den enkelte handicappede, og at der er flere forhold, der skal inddrages, end blot vedkommendes alder.

Men det, der for os er det afgørende, er, at den enkelte handicappede får et retskrav på, at man kan komme til at bo et andet sted end blandt ældre på et plejehjem, således at man selv har mulighed for at vælge.

Hvis nu man prioriterer, at man gerne vil bo i en lille by, hvor der kun er et plejehjem, og der ikke er en institution for yngre handicappede, så kan man selvfølgelig vælge at bo på plejehjemmet. Men det væsentlige er altså, at man får retskravet på at kunne bo blandt jævnaldrende.

Der har jo været en stor udvikling på det her område gennem de sidste mange år, hvor man er gået væk fra de store handicapinstitutioner,